Lietas Nr. 11520066907
Lietas arhīva Nr. KA04-0084-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 7.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Šteinerte
tiesneši I.Vīgante un G.Kveska
piedaloties prokuroram A.Zariņam
aizstāvim – zvērinātam advokātam B.Libertam

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. F/, personas kods /personas kods/, aizstāvja – zvērināta advokāta B.Liberta iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a :

ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu /pers. F/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā un sodīts ar piespiedu darbu uz 80 stundām.

/pers. F/ piemērotais drošības līdzeklis – sūtījumu saņemšanas adreses paziņošana – atcelts.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā, tas ir, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā nodarīja cietušajai vidēja smaguma miesas bojājumus, pie sekojošiem apstākļiem:

2007.gada 29.jūnijā ap pulksten 14.22 /pers. F/ vadīja automašīnu Mercedes Benz E280, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Slāvu ielu no Krasta ielas puses Slāvu tilta virzienā.

Tuvojoties gājēju pārejai, kas atrodas aiz krustojuma ar Maskavas ielu, /pers. F/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 113. un 119.punkta prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, neizvēlējās tādu distanci līdz priekšā braucošajai automašīnai BMW X5, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, ko vadīja /pers. G/, lai, tai bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, savlaicīgi nesamazināja braukšanas ātrumu un pilnībā neapturēja savu automašīnu, kā rezultātā brīdī, kad minētās automašīnas BMW vadītājs apturēja automašīnu aiz automašīnas Opel Astra Caravan, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, ko vadīja /pers. H/, kurš savukārt apturēja automašīnu pirms gājēju pārejas, lai palaistu gājējus, ar savas automašīnas priekšējo daļu ietriecās minētās automašīnas BMW aizmugures daļā. Trieciena rezultātā automašīna BMW tika pasviesta uz priekšu un ietriecās aizmugures daļā automašīnai Opel, kura savukārt notrieca gājēju /pers. I/, kura bija uzsākusi brauktuves šķērsošanu pa gājēju pāreju no kreisās uz labo pusi attiecībā pret minēto transportlīdzekļu kustības virzienu.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu, transportlīdzekļu sadursmes un uzbraukuma gājējai rezultātā /pers. F/ nodarīja cietušajai /pers. I/ vidēja smaguma miesas bojājumus – galvas sasitumu ar sistu brūci sejā, labās ceļa locītavas sasitumu ar lielā lielakaula ārējā locītavpaugura lūzumu.

Šādas apsūdzētā /pers. F/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā aizstāvis – zvērināts advokāts B.Liberts iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu uzskata par nelikumīgu un nepamatotu. Norāda, ka minētais ceļu satiksmes negadījums 2007.gada 29.jūnijā nenotika Rīgā uz Slāvu ielas, bet uz pagaidu brauktuves, kas bija izbūvēta Dienvidu tilta būvniecības darbu nodrošināšanai. Transporta līdzekļu kustība pa Slāvu ielu tilta būvdarbu dēļ nevarēja notikt un tādēļ bija ierīkota pagaidu brauktuves, kas savienoja Maskavas ielu ar Krasta ielu un Krasta ielu ar Slāvu tiltu (norāda uz lietā esošo pagaidu brauktuves plānu). Starp abām pagaidu brauktuvēm virzienā no Maskavas ielas uz Krasta ielu apmēram 30 m garumā bija sadalošā josla, kas atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.38 punkta prasībām norobežoja blakus esošās brauktuves vienu no otras un nebija paredzētas transportlīdzekļu braukšanai. Lai novērstu neatļautu kustību sadalošajā joslā, uz tās bija novietoti bloki kā ceļa ierobežojums. Tomēr neskatoties uz ierīkoto ceļa ierobežojumu daudzi transportlīdzekļu vadītāji aiz sadalošajā joslā novietotajiem blokiem brauca pāri sadalošai joslai un centās iekļauties pretējās kustības transportlīdzekļu plūsmā, kas virzījās pa pagaidu brauktuvi Maskavas ielas virzienā. Tā 2007.gada 29.jūnijā ap pulksten 14.20 bija rīkojies arī automobiļa BMW vadītājs /pers. G/, neatļauto apgriešanās manevru /pers. G/ veica apmēram 25 metru attālumā no Maskavas ielas, kur beidzās ceļa ierobežojums. Norāda, ka veicot neatļauto apgriešanās manevru, /pers. G/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.7panta astotajā dala paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņam bija jāsaņem likumā noteiktais administratīvais sods. Satiksmes nozieguma izmeklēšanas biroja vecākais inspektors /pers. K/ 2007.gada 10.jūlijā ir pratinājis /pers. G/ kā personu, pret kuru ir uzsākts kriminālprocess, un viņa pienākums bija noskaidrot /pers. G/ izdarītā pārkāpuma kā laiku, tā arī vietu un jo sevišķi pārkāpuma saistību ar notikušo ceļa satiksmes negadījumu. /pers. K/ kā procesa virzītājam un pirmstiesas izmeklēšanas veicējam bija jāizdara mērījumi notikuma vietā un jānoskaidro kur bija automobilis BMW un kāds bija tā ātrums, kad tā vadītājs /pers. G/, pamanījis, ka priekšā braucošais automobilis Opel apstājas, bija uzsācis bremzēšanu. Vadoties no aptuveniem aprēķiniem, automobilis BMW, atrodoties pie tramvaja sliedēm, kas atrodas uz Maskavas ielas, bija apmēram 7 metrus no stāvošā automobiļa Opel un pie ātruma 26 km/h (ātrums, ar kādu notika a/m BMW sadursme ar stāvošo a/m Opel) /pers. G/ tehniskas iespējas apturēt automobili BMW nebija. Vērš uzmanību uz /pers. G/ liecībām, un pēc aizstāvja domām pieļautiem Kriminālprocesa likumu normu pārkāpumiem

pirmstiesas procesā. Norāda uz /pers. G/ 2007.gada 29.oktobra pratināšanas protokolu, kas atrodas lietas 1.sējuma lapās 51 un 52, kurā nav norādes - kad pratināšana sākta un kad pabeigta, nav arī prokurora A.Zariņa kā pratinātāja paraksts un nav arī tulka paraksta. 2012. gada aprīlī lietu lasījis atkārtoti, un konstatējis, ka /pers. G/ nopratināšanas protokolā visi augstāk minētie „trūkumi" ir novērsti, tas ir, pratināšanas protokolā bija ierakstīts pratināšanas laiks un to bija parakstījis prokurors A.Zariņš un tulks /pers. T/. Rūpīgi apskatot un salīdzinot pratināmā /pers. G/ parakstus uz 2007.gada 10.jūlija protokola ar parakstiem uz 2007.gada 29.oktobra protokola, redzams, ka tie būtiski atšķiras un iespējams, ka tie nav /pers. G/ paraksti. Uzskata, ka visi augstāk minētie apstākļi kopumā liecina, ka /pers. G/ 2007. gada 29. oktobrī vispār nav pratināts un lietas 1. sējuma 51. un 52. lapā esošais liecinieka pratināšanas protokols ir atzīstams par viltojumu un līdz ar to tas nav atzīstams par pierādījumu, uz kuru var atsaukties, taisot notiesājošu spriedumu. Vērš uzmanību uz Ceļu satiksmes drošības direkcijas 30.04.2013 vēstulē Nr.11.11-4/874 norādīto jēdzienu "distance" un "intervāls" skaidrojumu. /pers. F/ tiek apsūdzēts un notiesāts par to, ka viņš, vadot automobili Mercedes Benz, neesot ievērojis tādu distanci ar priekšā braucošo automobili BMW, lai, tam bremzējot, arī viņš varētu apturēt viņa vadīto automobili. Lai transportlīdzekļa vadītāju notiesātu par distances neievērošanu, jāpierāda, ka distance starp abiem augstāk minētajiem automobiļiem vispār bija un ja bija, tad kad tā izveidojās un cik garai tai vajadzēja būt, lai nodrošinātu kustību un cik gara tā bija kustības drošības apdraudējuma brīdī. /pers. F/ netiek apsūdzēts par to, ka viņš 2007.gada 29.jūnijā ir vadījis automobili Mercedes Benz pa to pašu brauktuves joslu pa kuru braucis automobilis BMW un tādēļ viņu nevar vainot Ceļu satiksmes noteikumu 119. punkta pārkāpumā. /pers. F/ nevar arī vainot Ceļu satiksmes noteikumu 113. punkta pārkāpumā, jo viņš nevarēja paredzēt un viņam arī nevajadzēja paredzēt, ka automobiļa BMW vadītājs rupji pārkāps CSN 10, un 70. punkta prasības, bez brīdinājuma signāla došanas mainīs kustības virzienu, iebrauks viņa kustības joslā un izraisīs avārijas situāciju. Līdz ar to /pers. F/ rīcībā nav Krimināllikuma 260. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu, atzīt /pers. F/ par nevainīgu un attaisnot nozieguma sastāva trūkuma dēļ.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2014.gada 9.aprīļa spriedumu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedums atcelts daļā par sodu. /pers. F/ pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas sodīts ar naudas sodu trīs minimālo mēnešalgu apmērā. Pārējā daļā spriedums atstāts negrozīts.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 18.februāra lēmumu Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 9.aprīļa spriedums atcelts pilnībā un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Latvijas Republikas Augstākā tiesa savā lēmumā norādījusi, ka iztiesājot lietu no jauna, apelācijas instances tiesai jāizvērtē visi apsūdzētā /pers. F/ aizstāvja apelācijas sūdzības motīvi, kuriem ir nozīme lietas taisnīgā izspriešanā, jāpārbauda un jānovērtē visi lietā iegūtie pierādījumi atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām, kā arī jāpārliecinās, vai lietā iegūto pierādījumu kopums ir pietiekams apsūdzētā /pers. F/ vainīguma konstatēšanai, un vai lietā konstatētie noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi atbilst apsūdzētajam /pers. F/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm.

Apelācijas instances tiesas sēdē zvērināts advokāts B.Liberts savu apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajā izklāstītajai motivācijai

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ aizstāvja sūdzību uzturēja.

Prokurors tiesas sēdē norādīja, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. F/ vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā ir pilnībā pierādīta un viņa darbības atbilst kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas. Lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par sodu un sodīt /pers. F/ ar naudas sodu trīs minimālo mēnešalgu apmērā. Pārējā daļā spriedumu lūdza atstāt negrozītu.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus, noklausījusies apsūdzētā un liecinieka /pers. N/ liecības, aizstāvja viedokli, prokurora atzinumu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. F/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas, no apsūdzības ir izslēdzams, ka /pers. F/ izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkta pārkāpumu, proti, ka /pers. F/ neizvēlējās tādu distanci līdz priekšā braucošajai automašīnai, kuru vadīja /pers. G/, lai tai bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes. Tā kā minētā punkta pārkāpums no apsūdzības tiek izslēgts, apelācijas instances tiesa dod jaunu noziedzīgā nodarījuma aprakstu.

Tiesas kolēģija konstatē:

/pers. F/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā nodarīja cietušajai vidēja smaguma miesas bojājumus, pie sekojošiem apstākļiem:

2007.gada 29.jūnijā ap pulksten 14.22 /pers. F/ vadīja automašīnu Mercedes Benz E280, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Slāvu ielu no Krasta ielas puses Slāvu tilta virzienā.

Tuvojoties gājēju pārejai, kas atrodas aiz krustojuma ar Maskavas ielu, /pers. F/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 113.punktu prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, savlaicīgi nesamazināja braukšanas ātrumu un pilnībā neapturēja savu automašīnu, kā rezultātā brīdī, kad automašīnas BMW X5, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, vadītājs /pers. G/ apturēja savu automašīnu aiz automašīnas Opel Astra Caravan, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, ko vadīja /pers. H/, kurš savukārt apturēja automašīnu pirms gājēju pārejas, lai palaistu gājējus, ar savas automašīnas priekšējo daļu ietriecās minētās automašīnas BMW aizmugures daļā. Trieciena rezultātā automašīna BMW tika pasviesta uz priekšu un ietriecās aizmugures daļā automašīnai Opel, kura savukārt notrieca gājēju /pers. I/, kura bija uzsākusi brauktuves šķērsošanu pa gājēju pāreju no kreisās uz labo pusi attiecībā pret minēto transportlīdzekļu kustības virzienu.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu, transportlīdzekļu sadursmes un uzbraukuma gājējai rezultātā /pers. F/ nodarīja cietušajai /pers. I/ vidēja smaguma miesas bojājumus – galvas sasitumu ar sistu brūci sejā, labās ceļa locītavas sasitumu ar lielā lielakaula ārējā locītavpaugura lūzumu.

Ar šādām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 31.12.2010.gadam).

Apelācijas instances tiesa secina, ka, lai arī apsūdzētais /pers. F/ savu vainu pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas neatzina, viņa vaina ir pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks /pers. G/, no kura liecībām iziet, ka viņš vadījis automašīnu pa brauktuves kreiso joslu. Priekšā bijusi gājēju pāreja. Priekšā braucošā mašīna apstājusies pirms gājēju pārejas, lai palaistu gājēju. Grasījies veikt pārkārtošanās manevru pa labi, kad sajutis triecienu pa savas automašīnas aizmuguri. Trieciena brīdī viņa mašīna praktiski bija apstājusies.

Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tiesas sēdē tika pārbaudītas /pers. G/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuras viņš apelācijas instances tiesā apstiprināja kā pareizas.

N o /pers. G/ kā personas, pret kuru uzsākts kriminālprocess, 2007.gada 10.jūlijā sniegtajām liecībām izriet, ka 2007.gada 29.jūnijā ap plkst.14.15 vadījis automašīnu BMW X5 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ pa Maskavas ielu Rīgā no pilsētas centra puses Ķengaraga virzienā. Viņam garām pa Slāvu ielas kreiso joslu pabraukusi automašīna Opel, aiz tās izbraucis uz Slāvu ielas un pa kreiso joslu turpinājis kustību uz Slāvu apli. Izbraucot uz Slāvu ielas, automašīna Opel nav bijusi tieši priekšā, bet gan nelielā attālumā. Tuvojoties tramvaja sliedēm, pamanījis, ka nedarbojas priekšā esošais luksofors. Pamanījis, ka priekšā esošais Opel bremzē un apstājas pirms gājēju pārejas kreisajā joslā. Tādēļ arī bremzējis un apstājies kādus 0,3 metrus pirms Opel, bet tuvāk labajai joslai nekā tas. Viņa (/pers. G/) automašīnas BMW priekšējā daļa pilnībā bijusi aiz Opel. Apstājoties redzējis labajā

sānu spogulī, ka labajā joslā nav tuvumā braucošu automašīnu, tādēļ sagriezis automašīnas stūri pa labi, pēc kā sajutis triecienu pa savas automašīnas aizmugurējo daļu, pēc kā automašīna tikusi spēcīgi pagrūsta uz priekšu. Automašīnas priekšējā daļa tikusi iegrūsta labajā kustības joslā, pirms tam vēl ietriecoties ar priekšējo daļu automašīnas Opel aizmugurējā daļā. Nav redzējis kur un kā pirms sadursmes braukusi automašīna Mercedes, kas ietriecās viņa automašīnā (lietas 1.sējuma 10.-11.lapa).

No liecinieka /pers. G/ 2007.gada 29.oktobrī sniegtajām liecībām izriet, ka viņš pilnībā uztur 2007.gada 10.jūlijā sniegtās liecības. Liecības apstiprina, papildināt neko nevar (lietas 1.sējuma 51.-52.lapa).

No /pers. G/ paskaidrojuma izriet, ka viņš vadīja automašīnu BMW X5, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, brauca pa Maskavas ielu un Maskavas – Slāvu ielas krustojumā aiz dzelzceļa sliedēm notika ceļu satiksmes negadījums. Paspēja nobremzēt, apturēt automašīnu un uzreiz saņēma triecienu pa automašīnas aizmugures daļu, kā rezultātā viņa automašīnu atsvieda uz blakus joslu. Viņa automašīnas aizmugures daļā iebrauca automašīna Mercedes Benz (lietas 1.sējuma 169. lapa, tulkojums 170. lapā)

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ uzturēja pirmās instances tiesā sniegto liecību un papildus paskaidroja, ka, braucot pa labo joslu, redzējis sadursmi kreisajā joslā, kuras rezultātā BMW bija izmests viņa joslā. Ņemot vērā, ka distance bija ļoti minimāla, mēģinājis izvairīties no sadursmes – pagriežot stūri pa kreisi, jo labajā joslā nebija iespējas nogriezties. Distance starp viņa (/pers. F/) mašīnu un BMW bijusi ļoti maza, nav sanācis izvairīties no sadursmes, tomēr izdevies izvairīties no frontālas sadursmes. Opel apstājies, lai dotu iespēju gājējiem pāriet gājēju pārejai, stāvējis uz vietas vismaz 2-3 sekundes. BMW braucis aiz Opel, un brīdī, kad Opel apstājies, BMW paātrinājis kustības ātrumu un pagriezis savu stūri uz labo pusi, lai apbrauktu Opel. BMW gan paātrinājumu, gan pagriezienu izdarījis ļoti strauji. BMW izbrauca no neatļautās vietas un pārkāpa satiksmes noteikumus vēl pirms tramvaja sliedēm un negadījuma vietas.

Pirmās instances tiesā apsūdzētais /pers. F/ liecināja, ka, pārbraucot pāri Maskavas ielas tramvaja sliedēm, redzēja, ka priekšā kreisajā kustības joslā atradās automašīna Opel, kuras vadītājs ļoti lēni brauca vai jau bija apstādinājis savu automašīnu pirms gājēju pārejas un gaidīja, kamēr gājēju pāreju šķērsos sieviete gados. Negaidot viņa kustības joslā ar ātrumu apmēram 40 km/h iebrauca automašīna BMW, kuras vadītājs apbrauca betona stabus neatļautā vietā, strauji apdzenot viņa vadīto automašīnu. Automašīnas BMW vadītāja rīcībā nebija pietiekama attāluma, lai pārkārtotos labajā kustības joslā, kā rezultātā automašīnas BMW vadītājs izraisīja sadursmi ar automašīnu Opel. No saņemtā sitiena automašīnas BMW vadītājs iebrauca /pers. F/ vadītās automašīnas Mercedes kustības joslā, savukārt /pers. F/, mēģinot izvairīties no negadījuma, pagrieza vadītās automašīnas Mercedes stūri uz kreiso pusi. No sadursmes izvairīties neizdevās, Savu vainu viņam inkriminēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzīst, jo uzskata, ka šo ceļu satiksmes negadījumu izraisīja tieši automašīnas BMW vadītājs /pers. G/.

No cietušās /pers. I/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē izriet, ka 2007.gada 29.jūnijā ap pulksten 14.20 viņa atradās Rīgā, Maskavas un Slāvu ielas krustojumā, kur uzsāka šķērsot gājēju pāreju, pie gājēju pārejas bija apstājusies kāda balta automašīna, kuras vadītājs gaidīja, kad viņa šķērsos gājēju pāreju. Nogāja pāris soļus un sajuta triecienu pa ķermeņa labo pusi. Pēc ceļu satiksmes negadījuma pie viņas pienāca tās pašas baltās krāsas automašīnas vadītājs un sniedza pirmo medicīnisko palīdzību, kā arī izsauca Ātrās medicīniskās palīdzības darbiniekus, kuri viņu nogādāja Rīgas 1.slimnīcā.

No liecinieka /pers. H/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē izriet, ka 2007.gada 29.jūnijā vadīja automašīnu Opel un brauca Rīgā, pa Slāvu ielu no Ķengaraga dzīvojamā masīva puses Pļavnieku virzienā, ar ātrumu apmēram 40 km/h. Kreisajā pusē braukšanas virzienā redzēja automašīnu BMW X5, kuras vadītājs vēlējās veikt šajā ceļa posmā neatļautu apgriešanās manevru. Tuvojoties gājēju pārejai, kas atrodas pārbraucot pāri Maskavas ielas tramvaja sliežu ceļa klātnei, kreisajā pusē redzēja sievieti, kura gatavojās šķērsot brauktuvi pa gājēju pāreju. Viņš apturēja savu automašīnu pirms gājēju pārejas un vairākas sekundes gaidīja, lai sieviete varētu pāriet pāri. Brīdī, kad sieviete bija apmēram gājēju pārejas vidū, sajuta triecienu pa savu automašīnu un sieviete pazuda zem viņa automašīnas. Pēc trieciena viņa automašīna Opel tika uzgrūsta uz betona apmales. Viņš izkāpa ārā un skrēja pie cietušās, tad izsauca policijas un Ātrās medicīniskās palīdzības darbiniekus. Brīdī, kad automašīnas BMW X5 vadītājs vēlējās veikt neatļauto apgriešanās manevru, tas atradās aptuveni piecdesmit līdz sešdesmit metru attālumā no gājēju pārejas. Tuvāk gājēju pārejai neatļauto manevru nebija iespējams izpildīt, jo šajā ceļa posmā bija izvietoti ceļa norobežojumi.

No liecinieces /pers. P/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē izriet, ka 2007.gada 29.jūnijā ap pulksten 14.20 viņa brauca /pers. H/ vadītajā automašīnā Opel Rīgā, pa Slāvu ielu Slāvu tilta virzienā. Pārbraucot pāri Maskavas ielas tramvaja sliedēm, redzēja, ka priekšā bija gājēju pāreja, pie kuras stāvēja sieviete un gribēja iet tai pāri. Sieviete sāka šķērsot gājēju pāreju, pēc kā sekoja trieciens pa viņu automašīnas aizmugurējo daļu un sieviete pazuda zem automašīnas, pēc tam sekoja vēl viens trieciens. Pirms notikušā ceļu satiksmes negadījuma, pārbraucot pāri tramvaja sliedēm un braucot gājēju pārejas virzienā, lieciniece redzēja, ka norādītās automašīnas BMW vadītājs vēlas izdarīt manevru un apgriezties, lai brauktu pretējā kustības virzienā.

No liecinieka /pers. R/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē izriet, ka viņš brauca /pers. F/ vadītajā automašīnā Mercedes Benz un sēdēja priekšējā pasažieru sēdeklī pa labi no vadītāja. Brauca Rīgā, Slāvu tilta virzienā, viņiem priekšā brauca divas automašīnas – priekšā brauca automašīna BMW X5, tai priekšā brauca automašīna Opel. Tuvojoties tiltam, redzēja, ka automašīna Opel ir apstājusies, bet automašīnas BMW vadītājs gribēja pārkārtoties un ietriecās automašīnas Opel aizmugurējā daļā. Tajā brīdī viņu automašīna atradās apmēram 10 metru attālumā. Ieraugot sadursmi, /pers. F/ centās griezt automašīnas Mercedes Benz stūri uz kreiso pusi, bet bija jau par vēlu, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnu BMW. Automašīnas Opel un BMW brauca pa Slāvu ielas kreiso kustības joslu, bet pa labo kustības joslu brauca viņu automašīna Mercedes Benz.

No liecinieka /pers. V/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē izriet, ka viņš strādā Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Policijas patruļvienības Ceļu policijas bataljonā par jaunāko inspektoru. Liecinieks apstiprināja, ka izskatāmā ceļu satiksmes negadījuma vietā tajā laikā – 2007.gadā tika veikti Dienvidu tilta celtniecības darbi, tāpēc ceļa parametri šajā ceļa posmā tika bieži izmainīti. Ierodoties izskatāmā ceļu satiksmes negadījuma vietā, veica mērījumus un sastādīja shēmu.

No liecinieka /pers. Z/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē izriet, ka viņš strādā Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Policijas patruļvienības Ceļu policijas bataljonā par jaunāko inspektoru. Atceras, ka 2007.gada 29.jūnijā pildīja savus amata pienākumus un ieradās ceļu satiksmes negadījuma vietā Rīgā, pie Slāvu pārvada esošās gājēju pārejas, tajā bija cietusī un bija iesaistītas trīs automašīnas. Tolaik šajā ceļa posmā notika Dienvidu tilta būvniecības darbi.

No 2007.gada 29.jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr.EZ /numurs/, un ceļu satiksmes negadījuma vietas fotogrāfijām izriet, ka 2007.gada 29.jūnijā pulksten 14.22 Rīgā, Maskavas un Slāvu ielas krustojumā notika sadursme starp automašīnu BMW X5, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, automašīnu Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un Opel Astra Caravan, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, ceļu satiksmes negadījuma rezultātā ir cietušais (lietas1.sējuma, 6. – 7., 19. – 26. lapa, 2.sējuma 10. – 35. lapa).

No 2007.gada 3.augusta tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr.23-2271, no kura redzams, ka cietušajai /pers. I/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas (lietas 1.sējuma 31. – 32. lapa).

No 2007.gada 13.septembra tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinuma Nr. /numurs/, secinājumiem izriet, ka, tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma automašīnas Mercedes Benz kustības ātrums bija 45 – 50 km/h, automašīna BMW un automašīna Opel sadursmes brīdī atradās miera stāvoklī vai tuvu tam. Ceļu satiksmes negadījums notika pēc sekojoša mehānisma: automašīna Opel apstājās pie gājēju pārejas, aiz tās piebrauca automašīna BMW. Kā

to liecina automašīnu bojājumi un stāvoklis pēc ceļu satiksmes negadījuma, automašīna BMW uzsāka automašīnas Opel apbraukšanas manevru, bet nelielās distances dēļ automašīnas BMW vadītājs šo manevru nevarēja pabeigt, tāpēc apturēja automašīnu, atrodoties ieslīpi attiecībā pret brauktuves garenasi. Automašīnai BMW aiz muguras braucošās automašīnas Mercedes Benz vadītājs nepievērsa pietiekamu vērību situācijai uz brauktuves, kā rezultātā ietriecās automašīnas BMW aizmugures daļā. Automašīnu stāvoklis sadursmes brīdī norāda, ka automašīnas Mercedes Benz vadītājs tieši pirms sadursmes ir pielietojis atgrieziena manevru pa kreisi. Sadursmes rezultātā automašīna BMW tika uzstumta automašīnai Opel, kas savukārt tika stumta uz priekšu, kā rezultātā uzbrauca gājējam un betona nožogojumam. Ceļu satiksmes negadījuma laikā automašīna BMW tika novirzīta uz brauktuves labo pusi, līdz nonāca ceļu satiksmes negadījuma shēmā fiksētajā stāvoklī. (lietas 1.sējuma 34. – 38. lapa).

Eksperts/pers. AA/ pirmās instances tiesas sēdē pilnībā apstiprināja tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinumu /numurs/ un liecināja, ka, izpētot pierādījumus, kas bija ekspertu rīcībā, secinājis, ka automašīnas Opel un BMW pirms pašas sadursmes bija pilnībā apstājušās vai bija tuvu tam, savukārt par automašīnas Mercedes Benz ātrumu secināja, ka tā sadursmes brīdī brauca ar ātrumu apmēram 45 – 50 km/h. Pētījuma laikā viņi nonāca pie secinājuma, ka automašīna Opel pirms ceļu satiksmes negadījuma apstājās pirms gājēju pārejas vai nedaudz uzbrauca uz tās, aiz automašīnas Opel ieslīpi pret brauktuves viduslīniju atradās automašīna BMW. Pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma automašīnas Mercedes Benz un BMW novietojās uz brauktuves slīpi, līdz ar to tika izdarīts secinājums, ka secībā primārā bija automašīna Mercedes Benz, kuras vadītāja darbības arī izraisīja ķēdes reakciju. Ekspertiem neradās šaubas par to, kurš bija šīs sadursmes izraisītājs. Ņemot vērā attālumu starp visām trim automašīnām un automašīnu deformāciju apjomu, tika pilnībā izslēgta versija, ka automašīnas BMW vadītājs būtu izraisījis šo sadursmi.

Eksperts/pers. AC/ pirmās instances tiesas sēdē pilnībā apstiprināja augstāk norādīto tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinumu /numurs/ un sniedza liecības, kas ir analoģiskas eksperta /pers. AA/ liecībām.

No 2010.gada 28.oktobra papildus tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinuma /numurs/ un tā pielikuma izriet, ka automašīnas Mercedes Benz un automašīnas BMW sadursmes brīdī automašīna BMW atradās miera stāvoklī vai tuvu tam, savukārt automašīnas Mercedes Benz kustības ātrums sadursmes brīdī ir bijis aptuveni 50 km/h. Tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma automašīna BMW ir pārvietojusies pa kreiso kustības joslu un tieši pirms sadursmes ir atradusies sagrieztā stāvoklī pulksteņa rādītāja virzienā attiecībā pret ceļa garenasi, visticamākais ar izgrieztiem riteņiem pa labi – atbilstoši pārkārtošanās manevram uz labo kustības joslu. Automašīnas Mercedes Benz kustības trajektorija tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma bija vērsta no brauktuves labās kustības joslas uz kreiso pa salīdzinoši asu trajektoriju – automašīnas Mercedes Benz vadītājs veica strauju atgrieziena manevru pa kreisi. Pirms atgrieziena manevra uzsākšanas automašīna Mercedes Benz atradās labajā kustības joslā. Ekspertīzes veikšanas laikā tika izskatītas vairākas notikušā ceļu satiksmes negadījuma versijas, tai skaitā, arī versija, ka primārā sadursme ir notikusi starp automašīnu BMW un automašīnu Opel. Šajā gadījumā nav iespējams panākt automašīnu kustības parametrus, lai automašīnas pēc ceļu satiksmes negadījuma ieņemtu fotogrāfijās redzamo stāvokli, iegūstot arī attiecīgās deformācijas. No tehniskā redzes viedokļa versija, ka primārā sadursme ir notikusi starp automašīnu BMW un automašīnu Opel, negūst objektīvu apstiprinājumu un pamatojumu (lietas 2.sējumsa60. – 68., 69. – 73. lapa).

Pārbaudot pierādījumus krimināllietā, novērtējot tos no attiecināmības, pieļaujamības un ticamības viedokļa, tiesas kolēģija atzīst, ka tie saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.pantu var tikt izmantoti kā pierādījumi un apstiprina /pers. F/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā, izdarīšanā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka tiesas izmeklēšanas gaitā ir konstatēts un pierādīts, ka /pers. F/ 2007.gada 29.jūnijā ap pulksten 14.22 vadīja automašīnu Mercedes Benz Rīgā, pa Slāvu ielu no Krasta ielas puses Slāvu tilta virzienā un, tuvojoties gājēju pārejai, kas atradās aiz krustojuma ar Maskavas ielu, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkta, 10.punkta un 113.punkta prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, kā rezultātā brīdī, kad automašīnas BMW vadītājs apturēja savu automašīnu aiz automašīnas Opel, kuru vadīja /pers. H/ un bija apturējis savu automašīnu pirms gājēju pārejas, lai palaistu gājēju /pers. I/, ar savas automašīnas priekšējo daļu ietriecās automašīnas BMW aizmugures daļā, kas savukārt trieciena rezultātā tika atsviesta uz priekšu un ietriecās automašīnas Opel aizmugurējā daļā, kas savukārt notrieca minēto gājēju, kurai izskatāmā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Tieši šādu izskatāmā ceļu satiksmes negadījuma mehānismu apstiprina tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītie un augstāk sprieduma tekstā uzskaitītie rakstveida pierādījumi, kā arī ekspertu /pers. AA/ un /pers. AC/ tiesas sēdē sniegtās liecības, kas pierāda to, ka konkrētā ceļu satiksmes negadījuma cēlonis ir tieši /pers. F/ izdarīto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpums.

Tiesas ieskatā, apsūdzētā izvirzītā versija par to, ka /pers. G/, vadot automašīnu BMW X5, bija pirmais, kurš izraisīja šo ceļu satiksmes negadījumu, ar automašīnas priekšējo daļu saduroties ar automašīnas Opel aizmugurējo daļu, nav ticama, jo tā ir pretrunā ar lietā konstatētajiem objektīvajiem pierādījumiem, tai skaitā, diviem tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinumiem, no kuriem nepārprotami redzams, ka sadursmes mehānisms, kādu to norāda apsūdzētais, nav iespējams.

Neatbilst patiesībai /pers. F/ apgalvojums, ka /pers. G/ pirms negadījuma mainīja kustības joslu, izraisīja sadursmi ar automašīnu Opel, pēc kā viņa automašīna BMW nokļuva labajā kustības joslā, kā rezultātā /pers. F/ bija spiests veikt pagrieziena manevru no labās joslas uz kreiso, kas arī kļuva par sadursmes cēloni ar /pers. G/ vadīto automašīnu.

Ar liecinieku /pers. H/ un /pers. G/ liecībām, ar autotehnisko ekspertīzu atzinumiem apstiprinās, ka Opel un BMW transportlīdzekļu vadītāji nemainīja kustības joslas - tie brauca pa kreiso kustības joslu, kurā arī pirms negadījuma apturēja transportlīdzekļus pie gājēju pārejas.

/pers. F/ izvirzītā notikušā versija ir pretrunā ar ekspertu atzinumā izdarītajiem pētījumiem un secinājumiem.

Kā izriet no papildu tiesu autotehniskās ekspertīzes un ekspertu /pers. AA/ un /pers. AC/ liecībām pirmās instances tiesā, eksperti izskatīja vairākas notikušā ceļu satiksmes negadījuma versijas, tai skaitā, arī versiju, ka primārā sadursme ir notikusi starp automašīnu BMW un automašīnu Opel, taču šādā gadījumā ekspertiem nebija iespējams panākt automašīnu kustības parametrus, lai automašīnas pēc ceļu satiksmes negadījuma ieņemtu fotogrāfijās redzamo stāvokli, iegūstot arī attiecīgās deformācijas.

Eksperti secinājuši, ka pirms negadījuma /pers. G/ brauca pa kreiso kustības joslu un sadursmes brīdī atradās miera stāvoklī, vai tuvu tam. No tehniskā redzes viedokļa versija, ka primārā sadursme ir notikusi starp automašīnu BMW un automašīnu Opel, negūst objektīvu apstiprinājumu un pamatojumu (lietas 2.sējuma 66-67.lapa).

Tādējādi tiesa apsūdzētā /pers. F/ tiesas izmeklēšanā sniegtos paskaidrojumus par to, ka izskatāmo ceļu satiksmes negadījumu izraisīja tieši automašīnas BMW vadītājs /pers. G/, vērtē kā viņa aizstāvības pozīciju, lai mazinātu savu vainu izskatāmā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā un mēģinātu izvairīties no atbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu aiz neuzmanības.

Pirmās instances tiesā tika nopratināts liecinieks /pers. R/, kurš bija apsūdzētā /pers. F/ vadītās automašīnas pasažieris, un liecināja, ka redzējis divu mašīnu BMW un Opel sadursmi. Tiesas kolēģija netic šīm liecībām, jo tās ir pretrunā tiesu autotehniskas un papildus autotehniskās ekspertīzes atzinumos konstatētajam un tiesas kolēģija uzskata, ka liecinieks sniedz šādas liecības, lai palīdzētu apsūdzētajam /pers. F/.

Kā tas izriet no papildu autotehniskās ekspertīzes atzinuma /pers. F/ vadītās automašīnas Mercedes Benz ātrums sadursmes brīdī, tas ir, laikā, kad atradās tikai divu automašīnu garumā no gājēju pārejas, bija aptuveni 50 km/h (lietas 2.sējuma 67.lapa).

Tiesas kolēģija uzskata, ka, tuvojoties gājēju pārejai ar minēto ātrumu un ignorējot, ka blakus joslā pirms gājēju pārejas jau atrodas divi transportlīdzekļi, un redzot gājēju, kas šķērso gājēju pāreju, /pers. F/ ir izdarījis ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 113.punktu pārkāpumu, jo pirms gājēju pārejas nav savlaicīgi samazinājis braukšanas ātrumu un nav apturējis automašīnu, kaut arī tāda iespēja viņam bija, kas norāda arī uz to, ka /pers. F/ nav pievērsis pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām un radījis satiksmei bīstamu situāciju, un /pers. F/ rīcība ir cēloņsakarībā ar notikušo negadījumu.

Apelācijas sūdzībā apsūdzētā aizstāvis apgalvojis, ka noziedzīgā nodarījuma vieta ir nevis Rīgā uz Slāvu ielas, bet uz pagaidu brauktuves. Tiesas kolēģijai šī apgalvojuma dēļ nav pamata apšaubīt dokumentos fiksēto ceļu satiksmes negadījuma vietu atbilstoši reālajai situācijai.

Pirmstiesas procesā jau notikuma vietas apskates laikā ir fiksēta ceļu satiksmes negadījuma vieta -Rīgā, Slāvu ielā (lietas 1.sējuma 6.lapa).

To, ka notikuma vietā ceļu satiksmes negadījuma shēmu ir zīmējis un mērījumus veicis, pirmās instances tiesā apstiprināja liecinieks /pers. V/. Savukārt no liecinieka /pers. Z/ liecībām izriet, ka liecinieks ir bijis notikuma vietā pie Slāvu pārvada, kur pie gājēju pārejas bija notikusi trīs automašīnu sadursme.

Aizstāvis apelācijas sūdzībā izteicis apgalvojumu, ka /pers. G/ pirms transportlīdzekļu sadursmes ir izdarījis administratīvu pārkāpumu. Tiesas kolēģija nesaskata cēloņsakarību starp iespējamo /pers. G/ pārkāpumu un notikušo ceļu satiksmes negadījumu.

No liecinieka /pers. H/ liecībām pirmās instances tiesā izriet, ka automašīna BMW X5 vadītājs vēlējās veikt neatļauto apgriešanās manevru, kad

atradās aptuveni piecdesmit līdz sešdesmit metru attālumā no gājēju pārejas.

No /pers. F/ 2015.gada 17.decembra liecībām apelācijas instances tiesā izriet, ka /pers. G/ vadītais automobilis pēc tam, kad neatļautā vietā nogriezās uz Krasta ielas, ieņēma kreiso kustības joslu un brauca aiz Opel (lietas 3.sējuma 136.lapa).

Arī no liecinieka /pers. G/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, kuras liecinieks apelācijas instances tiesas sēdē apstiprināja, izriet, ka viņš pēc tam, kad veica apgriešanās manevru neatļautā vietā, lai brauktu pa Slāvu ielu uz Slāvu tiltu, viņš izbrauca uz Slāvu ielu aiz automašīnas Opel, turpināja braukt aiz tās nelielā attālumā pa kreiso joslu. Tuvojoties tramvaja sliedēm redzēja, ka luksosfors nedarbojas, kad automašīna Opel bremzēja, arī viņš aiz tās nobremzēja un apstājās (lietas 1.sējuma 10.lapa).

No šīm liecībām tiesas kolēģija secina, ka, pat ja /pers. G/ tiešām neatļautā vietā veica nogriešanās manevru, tas neradīja traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem un nekā nevarēja būt tiešais ceļu satiksmes negadījuma cēlonis, jo pēc šī manevra izdarīšanas automašīnas netraucēti turpināja kustību. Tādējādi /pers. G/ iespējamais pārkāpums neietekmē /pers. F/ celtās apsūdzības būtību.

Tāpat nav pamatots aizstāvja pārmetums procesa virzītājam par to, ka pret /pers. G/ kriminālprocess netika izbeigts daļā.

Krimināprocesa likuma 392.pants un 392.[1] pants paredz krimināprocesa izbeigšanu pret apsūdzēto vai aizdomās turēto, taču /pers. G/ šāds statuss pirmstiesas krimināprocesā netika piešķirts - viņš tika pratināts kā persona, pret kuru uzsākts krimināprocess. Šāds statuss personai netiek piešķirts ar procesa virzītāja lēmumu, līdz ar to, lai mainītu šādu personas statusu, nav jāpieņem procesuāls lēmums, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 392. vai 392.[1] pantiem.

Apelācijas sūdzībā aizstāvis apšaubījis /pers. G/ 2009.gada 27.oktobrī sniegtās liecības, uzskatot, ka /pers. G/ vispār šajā dienā netika pratināts un paraksts uz protokola ir viltots.

Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt šo liecību sniegšanas apstākļus.

Krimināprocesa materiālos ir atrodams /pers. G/ 2007.gada 29.oktobra nopratināšanas protokols, kurā fiksēts pratināšanas ilgums, pratināšanā piedalījušās personas, šīs personas ir parakstījušas protokolu (lietas 1.sējuma 51-52.lapas).

Bez tam, apelācijas instances tiesā /pers. G/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības tika nolasītas un /pers. G/ tās apstiprināja, kā arī, apskatot 2007.gada 10. jūlija un 2007.gada 29.oktobra nopratināšanas protokolus, apstiprināja, ka uz abiem protokoliem ir viņa paraksts.

Aizstāvis apelācijas sūdzībā ir analizējis Ceļu satiksmes drošības direkcijas skaidrojumu par jēdzieniem "distance" un "intervāls", kā arī atsaucies uz diviem tiesu nolēmumiem - Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 12.aprīļa spriedumu lietā SKA- 122/2007 un Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 8.marta spriedumu lietā Nr. 142249012, uzskatot, ka /pers. F/ nevar vainot Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkta pārkāpumā.

Tiesas kolēģija šajā daļā piekrīt aizstāvja argumentiem un, vērtējot pierādījumus lietā, secina, ka /pers. F/ nav izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkta pārkāpumu.

No lietas materiāliem pievienotā Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtā skaidrojuma redzams, ka distance Ceļu satiksmes noteikumu izpratnē ir attālums starp diviem transportlīdzekļiem, kuri pārvietojas vienā virzienā *vienā joslā (vienā rindā)* viens aiz otra (lietas 2.sējuma 207.lapa).

Šī jēdziena būtība ir grafiski attēlota arī Ceļu satiksmes noteikumu izdevumos.

Savukārt no ekspertu /pers. AA/ un /pers. AC/ atzinumiem par tiesu autotehniskās ekspertīzes un papildu tiesu autotehniskās ekspertīzes veikšanu, izriet, ka tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma automašīna BMW X5 ir pārvietojusies pa *kreiso* kustības joslu un tieši pirms sadursmes atradusies sagrieztā stāvoklī pulksteņa radītāja virzienā attiecībā pret ceļa garenasi, visticamākais – ar izgrieztiem riteņiem pa labi – atbilstoši pārkārtošanās manevram uz labo kustības joslu. Savukārt automašīnas Mercedes Benz kustības trajektorija tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma bija vērsta no brauktuves *labās kustības joslas uz kreiso* pa salīdzinoši asu trajektoriju – automašīnas Mercedes Benz vadītājs veica strauju atgrieziena manevru pa kreisi. Pirms atgrieziena manevra veikšanas automašīna Mercedes Benz atradās *labajā* kustības joslā (1.sējuma 34.-38,lapa, 2.sējuma 60.-73.lapa).

No minētajiem ekspertu atzinumiem nepārprotami izriet, ka automašīnu BMW X5 un Mercedes Benz sadursme notika brīdī, kad automašīna BMW X5 faktiski atradās brauktuves kreisajā kustības joslā sagrieztā stāvoklī pulksteņa rādītāja virzienā attiecībā pret ceļa garenasi, savukārt automašīnas Mercedes Benz vadītājs pa salīdzinoši asu trajektoriju veica atgrieziena manevru pa kreisi no brauktuves labās joslas uz kreiso.

No minētajiem ekspertu atzinumiem neizriet, ka tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma automašīnas BMW X5 un Mercedes Benz būtu braukušas vienā virzienā *vienā joslā* viena aiz otras, kas atbilstu Ceļu satiksmes noteikumu jēdziena "distance" skaidrojumam. Līdz ar to, lietā nav apstiprinājies, ka /pers. F/ būtu pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 119.punktu un tas no apsūdzības ir izslēdzams.

Tomēr šī punkta pārkāpuma nekonstatēšana nav pamats apsūdzētā attaisnošanai, jo pierādījumu kopums norāda uz to, ka tieši /pers. F/, vadot automašīnu no Krasta ielas puses Slāvu tilta virzienā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kā arī lietā konstatētie noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi atbilst apsūdzētajam /pers. F/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm.

Pirmās instances tiesā krimināllietas materiāliem tika pievienots 2008.gada 3.janvāra Rīgas Tehniskās universitātes Autotransporta institūta profesora /pers. AH/ eksperta atzinums /numurs/un tā pielikums (1.sējums 64. – 73., 74. – 87.lietas lapa), ko pirmās instances tiesa spriedumā vērtējusi kā dokumentu.

Pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka, ka šis dokuments nav atzīstams par eksperta atzinumu, jo to sniegusi persona, kura nav valsts atzīts tiesu eksperts – autotehniķis un viņam nav noteiktā kārtībā Tiesu ekspertu padomes izsniegta eksperta sertifikāta. No dokumenta redzams, ka /pers. AH/ ir Rīgas Tehniskās universitātes Mehānikas institūta Teorētiskās mehānikas un materiālu pretestības katedras Dr.sc.ing., profesors. No dokumenta redzams, ka eksperta atzinumu sniegušais profesors nav brīdināts par atbildību par apzināti nepatiesa atzinuma sniegšanu, ekspertīze nav nozīmēta Krimināprocesa likumā noteiktajā kārtībā, bet gan pēc apsūdzētā /pers. F/ iesnieguma. Bez tam pirmās instances tiesa konstatējusi, ka šajā dokumentā izmantota Tiesu ekspertu padomes neapstiprināta metodika, tādējādi tas nav izmantojams kā pierādījums šajā krimināllietā.

Par savu veikto atzinumu liecinieks /pers. AH/ pirmās instances tiesā sniedza liecības, no kurām izriet, ka viņam nav eksperta sertifikāta. Viņa rīcībā bija maz objektīvu datu un ceļu satiksmes negadījuma vietā sastādītā shēma bija kļūdaina. Raudzījās uz šo situāciju kopumā, izejot no visiem viņam pieejamajiem datiem, kā arī pats reāli dzīvē apskatīja vietu, kur notika šis ceļu satiksmes negadījums. Liecinieks norādīja, ka automašīnas BMW vadītāja lietā sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi, taču viņš nonācis pie secinājuma, ka nevar izslēgt nedz automašīnas BMW vadītāja versiju, nedz automašīnas Mercedes Benz vadītāja versiju, jo transportlīdzekļu bojājumi atbilst abām izvirzītajām versijām. Iepazīstoties ar lietā esošajām liecinieku liecībām, secinājis, ka nekādā gadījumā automašīnas Mercedes Benz vadītājs nebija vainīgs šajā ceļu satiksmes negadījumā. Taisot savu atzinumu, izmantoja viņam iedotos attēlus no negadījuma vietas, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, kā arī lietā esošās liecinieku liecības.

Tiesas kolēģija apšauba liecinieka /pers. AH/ atzinumā /numurs/ izdarītos secinājumus, jo lieciniekam nav tiesu eksperta sertifikāta specialitātē "Sadursmes mehānismu izpēte", turklāt /pers. AH/ atzinumā izdarītais secinājums, ka ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls ir automašīnas BMW vadītāja rīcība, ir pretrunā ar /pers. AH/ liecībām pirmās instances tiesā par to, ka viņš nonācis pie secinājuma, ka nevar izslēgt nedz automašīnas BMW vadītāja versiju, nedz automašīnas Mercedes Benz vadītāja versiju, jo transportlīdzekļu bojājumi atbilst abām izvirzītajām versijām. Faktiski, sniedzot šādas liecības, /pers. AH/ ir atzinis, ka ticami ir arī valsts ekspertu atzinumos izdarītie secinājumi, lai gan tie ir pretēji viņa atzinumā izdarītajiem secinājumiem. Ņemot vērā šos apstākļus, pirmās instances tiesa pamatoti apšaubījusi /pers. AH/ atzinuma objektivitāti un ticamību un devusi priekšroku valsts ekspertu /pers. AA/ un /pers. AC/ tiesu autotehniskās un papildu tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinumiem.

Pirmās instances tiesā krimināllietas materiāliem tika pievienoti divi privātā tiesu eksperta specialitātē „Sadursmes mehānisma izpēte" /pers. AI/ eksperta atzinumi – 2011.gada 2.novembra eksperta atzinums Nr.80 un 2012.gada 8.decembra eksperta atzinums Nr.18. (2.sējums 91. – 97., 139. – 141.lietas lapa).

Tiesas kolēģija konstatē, ka abi norādītie privātā tiesu eksperta specialitātē „Sadursmes mehānisma izpēte" /pers. AI/ eksperta atzinumi nav veikti procesa virzītāja uzdevumā, tādējādi tie nav vērtējami kā eksperta atzinumi Krimināprocesa 193.panta izpratnē, bet gan uzskatāmi un vērtējami kā dokumenti saskaņā ar Krimināprocesa likuma 135.pantā noteikto.

Cita starpā atzinuma Nr.80 pētījumu daļā norādīts, ka privātā tiesu eksperta pētījumu apstiprina analītiskā aprēķina rezultāti, kuri veikti Rīgas Tehniskās universitātes profesora /pers. AH/ eksperta atzinumā, kas pilnīgi sakrīt ar lietas objektīvajiem materiāliem par transportlīdzekļu deformāciju

apjomiem un automašīnu iespējamajiem kustības ātrumiem un kuru pārbaudes aprēķinus eksperts vēlreiz neuzrāda savā pētījumu daļā, jo pilnībā piekrīt eksperta atzinumā /numurs/no 2008.gada 3.janvāra izdarītajam visam pētījumam. No minēta kopumā varot izdarīt kategorisku secinājumu, ka dotajā gadījumā automašīnas BMW vadītājs izraisīja sadursmi ar priekšā apstājušos automašīnu Opel, pēc kā notika automašīnas Mercedes Benz sadursme ar automašīnu BMW.

Pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti norādījusi un tam piekrīt arī apelācijas instances tiesa, ka eksperts /pers. AI/ eksperta atzinuma pētījumu daļā pilnībā pievienojies /pers. AH/ veiktajam pētījumam, neveicot un nerevidējot /pers. AH/ sastādītajā dokumentā veiktos aprēķinus. Eksperts /pers. AI/ atsaucies uz /pers. AH/, kurš nav saņēmis sertifikātu par šādu ekspertīzu veikšanas leģitimitāti, veikto pētījumu un ar šo pētījumu motivējis to, kāpēc viņš neveic pats savu pētījumu. Eksperts ir atsaucies uz kādas citas personas veiktu pētījumu, uzskatot, ka šie aprēķini ir pilnīgi korekti un tos pats nav veicis. Bez tam ņemams vērā, ka liecinieks /pers. AH/ liecību sniegšanas laikā ir atzinis, ka gan automašīnas BMW vadītāja versija, gan automašīnas Mercedes Benz vadītāja versija ir vienlīdz ticama, tādējādi nonākot pretrunā pats ar sava atzinuma secinājumiem. Izvērtējot šos apstākļus, arī privātā tiesu eksperta /pers. AI/ atzinumus nevar uzskatīt par objektīviem un ticamiem.

Izvērtējot visus pierādījumus, tiesas kolēģija atzīst, ka ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. F/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās daļas (likuma redakcijā līdz 31.12.2010.gadam), ir pareiza, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. F/ soda veidu un mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, tiesas kolēģija ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. F/, nepieciešams izvērtēt arī Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteiktās apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā ievērošanu.

Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmā daļā noteikts, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir bez neattaisnotas novilcināšanās. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas izpratnē tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanas saprātīga termiņa neievērošana ir konvencijas 6.panta 1.punkta pārkāpums.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā konkrētajā gadījumā nav tikušas ievērotas un šis apstāklis ņemams vērā pie soda noteikšanas.

Kriminālprocess uzsākts 2007.gada 29.jūnijā (lietas 1.sējuma 5.lapa), apsūdzētais pie kriminālatbildības saukts 2007.gada 18.oktobrī (lietas 1.sējuma 41.lapas), pirmās instances tiesā lieta saņemta iztiesāšanai 2007.gada 8.novembrī (lietas 1.sējuma 61.lapa).

Lietas iztiesāšana pirmās instances tiesā uzsākta 2008.gada 16.janvārī iztiesāšana pabeigta 2013.gada 9.aprīlī, pilnais spriedums sastādīts 2013.gada 23.aprīlī (lietas 1.sējuma 90., 3.sējuma 50.lapas).

Lieta pirmo reizi saņemta apelācijas instances tiesā 2013.gada 15.maijā, izskatīta 2014.gada 9.aprīlī. Ar Augstākās tiesas 2015.gada 18.februāra lēmumu Rīgas apgabaltiesas sprieduma atcelts, un 2015.gada 24.februārī lieta saņemta jaunai skatīšanai apelācijas instances tiesā (lietas 3.sējuma 2., 50., 80-89.,91.lapas).

Tiesas kolēģija atzīst, ka neskatoties uz to, ka lietas iztiesāšana vairākkārt tika atlikta sakarā ar apsūdzētā neierašanos, kurš, veicot dienesta pienākumus, atradās ārpus Latvijas, pirmās instances tiesa nav uzskatījusi, ka tā būtu apzināta procesa novilcināšana un arī apelācijas instances tiesai nav objektīva pamata izdarīt šādus secinājumus, jo lietas materiāli tādas ziņas nesatur.

Ņemot vērā, ka izskatāmā lieta nav ne īpaši sarežģīta, ne apjomīga, un tajā saukta pie atbildības viena persona par kriminālpārkāpuma izdarīšanu, tiesas kolēģija atzīst, ka gandrīz deviņi gadi, kopš /pers. F/ ir iesaistīts kriminālprocesā, ir liels laika posms, kas dod pamatu atzīt, ka konkrētajā lietā procesa ilguma dēļ nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otrās daļas noteikumiem, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, /pers. F/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā, klasificējams kā kriminālpārkāpums. Saskaņā ar Krimināllikuma 10.panta pirmās daļas noteikumiem apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības.

Par apsūdzētā /pers. F/ personību noskaidrots, ka viņš agrāk nav sodīts, spēkā esošu administratīvu pārkāpumu apsūdzētajam nav, VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" datu par apsūdzētā psihiskiem traucējumiem nav, neprecējies, no 2002.gada 29.februāra /pers. F/ dien Nacionālajos bruņotajos spēkos, viņa amats ir /amats/, dienesta laikā sešas reizes ir piedalījies starptautiskajās operācijās Latvijas kontingenta sastāvā Afganistānā, apbalvots ar Nacionālo bruņoto spēku piemiņas medaļu „Par piedalīšanos starptautiskajās operācijās", tiek pozitīvi raksturots (1.sējums 28., 29.lietas lapa, 2.sējums 136.lietas lapa).

Tiesas kolēģija nekonstatē apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nelikumīgi apsūdzētajam noteica sodu piespiedu darbu veidā, jo uz sprieduma taisīšanas brīdi spēkā esošā Krimināllikuma 40.panta otrā daļas redakcija noteica, ka piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām un karavīriem.

Ar krimināllietas materiāliem apstiprinās, ka /pers. F/ dien Nacionālajos bruņotajos spēkos kā /amats/(2.sējums 136.lietas lapa).

Izvērtējot lietas faktiskos apstākļus, /pers. F/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personu pozitīvi raksturojošās ziņas, to, ka viņš agrāk nav sodīts, tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. F/ sods nosakāms naudas soda veidā. Tiesu kolēģija konstatē, ka apsūdzētā nodarbinātība pieļauj šā soda veida izvēli atbilstoši likumā noteiktajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta otro daļu (krimināllikuma redakcijā līdz 18.07.2007.), kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā un ir labvēlīgāka apsūdzētajam, naudas sodu kā pamatsodu atbilstoši noziedzīga nodarījuma kaitīgumam un vainīgā mantiskajam stāvoklim noteica no vienas līdz divsimt minimālo mēnešalgu apmēra sprieduma taisīšanas brīdī.

Atbilstoši LR Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656, kas stājās spēkā 2016.gada 1.janvārī, no 2016.gada 1.janvāra minimālā mēnešalga ir 370 *euro*.

Krimināllietu tiesas kolēģija, ņemot vērā jau iepriekš spriedumā izvērtētos Krimināllikumā paredzētos sodu ietekmējošos apstākļus, Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, procesā iesaistīto personu attieksmi pret procesuālo pienākumu pildīšanu, un ievērojot ziņas par apstākļiem, kas bija par pamatu apsūdzētā tiesību uz lietas pabeigšanu saprātīgā termiņā neievērošanai, atzīst, ka apsūdzētajam, nosakot sodu naudas soda veidā, piemērojams Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkts, un naudas sods ir nosakāms Krimināllikuma 260. panta pirmās daļas minimālās sankcijas, kura bija spēkā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā, robežās.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3. punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu atcelt daļā par /pers. F/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 260.panta

pirmās daļas.

/pers. F/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 31.12.2010.gadam), un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, ar naudas sodu vienas minimālās mēnešalgas jeb trīs simti septiņdesmit *euro* apmērā.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta pirmo daļu, naudas sods /pers. F/ jāsamaksā valsts labā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 dienu laikā Krimināļprocesa likuma 574., 575.p. paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2016.gada 13.maijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese: L.Šteinerte

Tiesneši: I.Vīgante

G.Kveska